

Report No.296-2015-6

เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์: กรณีศึกษาของประเทศไทย

ลำปาง

ขอนแก่น

กรุงเทพฯ

ตรัง

เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ : กรณีศึกษาของประเทศไทย

Report No: 296-2015-6

 คณะที่ปรึกษา 	นพ.วิทยา	ชาดิบัญชาชัย	ประธานแผนงานสนับสนุนงานป้องกันอุบัติเหตุจราจรระดับจังหวัด
	นพ.วีระพันธ์	สุพรรณไชยมาตย์	รองประธานแผนงานสนับสนุนงานป้องกันอุบัติเหตุจราจรระดับจังหวัด
	พญ.ชไมพันธุ์	สันติการ	Regional Adviser Disability, Injury Prevention and Rehabilitation (RA-DPR)
	รศ.ดร.อดิศักดิ์	ผลิตผลการพิมพ์	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก รพ.รามาธิบดี
	นพ.ธนะพงศ์	จินวงษ์	ผู้จัดการศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน
	พญ.ศิราภรณ์	สวัสดิ์วร	ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
	นพ.ธรรมบุญ	วิสิฐธนวรรธ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลขอนแก่น
	นพ.ธานี	ลิ้มทอง	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำปาง
	นพ.ชัยยุทธ	ศักดิ์ศรีชัย	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตรัง
 คณะทำงาน 	รศ.นงลักษณ์	สุพรรณไชยมาตย์	ทีมประเมินผลภายใน สอจร.
	พญ.พิมพ์พา	เดชะกลมสุข	สำนักกระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข
	พญ.รัชดา	เกษมทรัพย์	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
	พญ.นัยนา	ณีศะนันท์	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
	นพ.สมคิด	เลิศสินอุดม	โรงพยาบาลขอนแก่น
	พญ.วันทนา	ไทรงาม	โรงพยาบาลตรัง
	นพ.ไกรสร	โตทับเที่ยง	โรงพยาบาลตรัง
	พญ.จิรยุส	ดุลยเกียรติ	โรงพยาบาลตรัง
	ดร.อรุณา	รังผึ้ง	สำนักกระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข
	น.ส.สุชีรา	บรรลือสินธุ์	WHO
	นางพวงพร	กอจัญจิตรต์	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
	นางปริยา	วรรณะภูติ	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

น.ส.ศิริกุล	กุลเลียบ	แผนงานสนับสนุนงานป้องกันอุบัติเหตุ จราจรระดับจังหวัด
น.ส.ขวัญรักษ์	เม่งตระกูล	สื่อมวลชน สอจร.
น.ส.ชลดา	อินทรวงษ์นาวิน	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
น.ส.รชนีกร	พยัคฆะไฮ	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
น.ส.วิไลวรรณ	เนื่อง ณ สุวรรณ	โรงพยาบาลขอนแก่น
น.ส.สุวรรณา	ธาดาพิพัฒน์	โรงพยาบาลขอนแก่น
นางนิตยาภรณ์	สีหาบัว	โรงพยาบาลขอนแก่น
นางปัทมา	ทองไพบุลย์	โรงพยาบาลขอนแก่น
นางศุกลรัตน์	ชาญวิรัตน์	โรงพยาบาลขอนแก่น
นางพนมกร	ชาญเวช	โรงพยาบาลขอนแก่น
น.ส.กุสุมา	ปุโว	โรงพยาบาลขอนแก่น
น.ส.กฤษณา	เครือคำหล่อ	โรงพยาบาลลำปาง
น.ส.วันเพ็ญ	ลีลาพร	โรงพยาบาลลำปาง
นางเรณู	จิรัตน์โสภา	โรงพยาบาลลำปาง
นางสุลาลัย	ชุมภูปิน	โรงพยาบาลลำปาง
น.ส.ศศิพันธ์	สุพงษ์	โรงพยาบาลลำปาง
ดร.ถาวร	ล่อกา	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง
น.ส.สมปรารถนาสุดใจนาค		วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง
น.ส.สุวดี	ชูสุวรรณ	โรงพยาบาลตรัง
นางจิรวัจน์	สุจริยา	โรงพยาบาลตรัง
น.ส.มาริยา	สุทธินนท์	โรงพยาบาลตรัง
น.ส.โสมลักษณ์	สุระกุล	โรงพยาบาลตรัง
น.ส.สมญา	จันทร์รักษ์	โรงพยาบาลตรัง
นายศุภชาติ	เชมวุฒิพงษ์	โรงพยาบาลตรัง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็กในรถยนต์: กรณีศึกษาของประเทศไทย ในพื้นที่นำร่องโรงพยาบาล 4 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ โรงพยาบาลลำปาง ภาคใต้ โรงพยาบาลตรัง ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ โรงพยาบาลขอนแก่น และภาคกลาง สถาบันเด็กแห่งชาติ มหาราชินี ในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณะทำงาน โครงการส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็กในรถยนต์ ทั้งในระดับส่วนกลาง ระดับจังหวัดและผู้ปกครองเด็กที่เข้าร่วมโครงการฯ คณะทำงาน ขอขอบคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข(สวรส.) ศูนย์ความร่วมมือระหว่างองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย ที่สนับสนุนงบประมาณ ขอขอบคุณ ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก โรงพยาบาลรามาธิบดี สำนักกระบาดวิทยากระทรวงสาธารณสุข ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน (ศวปถ.) แผนงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจรระดับจังหวัด(สอจร.) ที่ให้การสนับสนุนทางด้านบริหารจัดการและด้านวิชาการ ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสถาบันเด็กแห่งชาติมหาราชินี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตรัง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำปาง ผู้อำนวยการวิทยาลัยบรมราชชนนีนครลำปาง และผู้อำนวยการโรงพยาบาลขอนแก่น ที่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการฯ เป็นอย่างดี และขอขอบคุณ รศ.นงลักษณ์ สุพรรณไชยมาตย์ ที่ได้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่ดี ขอขอบคุณผู้ปกครองทุกท่านที่เข้าร่วมโครงการฯ และได้ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ทำให้การดำเนินงานของโครงการฯได้ประสบความสำเร็จ บรรลุตามวัตถุประสงค์ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะทำงาน

คำนำ

คณะทำงาน ทำสรุปผล การศึกษาการส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยเด็ก ในรถยนต์ : กรณีศึกษาของประเทศไทย ในพื้นที่นาร่องโรงพยาบาล 4 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลลำปาง โรงพยาบาลตรัง โรงพยาบาลขอนแก่น และสถาบัน เด็กแห่งชาติ มหาราชินีกรุงเทพฯ ผลการดำเนินงาน ได้มีข้อสรุป ถึงความจำเป็น ในการใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็กที่โดยสารในรถยนต์ และมีข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย

สืบเนื่องจาก องค์การสหประชาชาติได้กำหนด สัปดาห์ “ทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยบนท้องถนน” ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 4 - 10 พฤษภาคม 2558 ที่เน้นความปลอดภัยทางถนนของเด็กทั่วโลกและสร้างให้เกิดการดำเนินการ เพื่อความปลอดภัยให้กับเด็ก ให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและ ภาคประชาชน ร่วมกันทำให้เกิดความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็ก คณะทำงาน จึงได้จัดแถลงข่าว ผลการดำเนินงานกรณีศึกษา ให้กับสื่อมวลชนและภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในวันที่ 8 พฤษภาคม 2558 ที่โรงแรม รามาดา กรุงเทพฯ เพื่อให้สื่อมวลชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบและ เป็นแนวทางในการนำเสนอ เชิงนโยบายให้เกิดกฎหมายการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ของประเทศไทย ต่อไป

(นายแพทย์วิทยา ชาติบัญชาชัย)

ประธานแผนงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจรระดับจังหวัด

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ : กรณีศึกษาของประเทศไทย	1-5
ข้อสรุปการใช้เบาะนิรภัย	7
ข้อเสนอแนะทั่วไป	9
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	10
สรุปปัญหา/ข้อเสนอแนะจากการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ ของผู้ปกครอง 4 แห่ง	11-18

การศึกษาการส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยเด็ก ในรถยนต์ : กรณีศึกษาของประเทศไทย

ในพื้นที่นำร่องโรงพยาบาล 4 แห่ง ได้แก่ ภาคใต้ โรงพยาบาลตรัง
ภาคเหนือ โรงพยาบาลลำปาง ภาคตะวันออก เชียงเหนือ โรงพยาบาล
ขอนแก่น และสถาบันเด็กแห่งชาติมา哈拉ชินี กรุงเทพฯ

อุบัติเหตุทางถนน เป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ 2 ของเด็กไทย
รองจากการจมน้ำ สำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข รายงานข้อมูล จาก
โรงพยาบาลเครือข่ายเฝ้าระวังการบาดเจ็บ จำนวน 33 แห่ง ในปี พ.ศ. 2553
– 2556 พบว่า เด็กอายุน้อยกว่า 15 ปี ที่ประสบอุบัติเหตุทางถนนซึ่งมีสถานะ
เป็นผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บรุนแรงจำนวน 15,843 รายหรือเฉลี่ยปีละ 4,000
คน เด็กได้รับบาดเจ็บรุนแรงจากการโดยสารรถจักรยานยนต์ จำนวน 1,948 ราย
คิดเป็นร้อยละ 12.30 ของเด็กที่บาดเจ็บรุนแรง และจากการโดยสารรถแท็กซี่
จำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.73 ของเด็กที่บาดเจ็บรุนแรง และมีเด็ก

2 เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

เสียชีวิต จำนวน 524 คน คิดเป็นร้อยละ 3.31 ของเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ รุนแรง ซึ่งพบว่าร้อยละ 23.85 ของเด็กที่เสียชีวิตเป็นเด็กที่โดยสารรถปิคอัพและร้อยละ 6.68 เป็นเด็กที่โดยสารรถเก๋ง สาเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ที่มีการชนอย่างแรงทำให้ร่างเด็กหลุดลอยจากที่นั่งกระเด็นออกมานอกรถเสียชีวิต เพราะไม่ได้ใช้เบาะนิรภัยไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวตัวเด็กไว้ องค์การอนามัยโลกได้รายงานเบาะนิรภัยสามารถลดการเสียชีวิตของเด็กได้ถึงร้อยละ 70 และได้ประเมินประเทศไทยยังมีการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์น้อยมากและไม่กฎหมายบังคับใช้เบาะนิรภัยของเด็กในรถยนต์ให้คะแนนเป็นศูนย์ ดังนั้น การส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ในพื้นที่นำร่องโรงพยาบาล 4 แห่ง คือ ภาคเหนือ โรงพยาบาลลำปาง ภาคใต้ โรงพยาบาลตรัง ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ โรงพยาบาลขอนแก่น และภาคกลาง สถาบันเด็กแห่งชาติ มหาราชินี เพื่อสร้างความรับรู้และความตระหนักในการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์สำหรับผู้ปกครอง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่สนับสนุน ให้เกิดการใช้เบาะนิรภัยเด็ก ตลอดจนประเมินผลประสิทธิภาพของการใช้เบาะนิรภัยเด็ก เกิดองค์ความรู้ที่ได้จะเป็นแนวทางในการนำเสนอเชิงนโยบายให้เกิดการผลักดันกฎหมายการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ของประเทศไทยต่อไป ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี มิถุนายน 2557 – มิถุนายน 2558 การดำเนินงานมีกิจกรรมดังนี้

จัดตั้งคณะทำงานในระดับส่วนกลาง และจากโรงพยาบาล 4 แห่ง จัดทำ คู่มือแนวทางการดำเนินงานสำหรับ เจ้าหน้าที่ และผู้ปกครอง จัดอบรม เชิงปฏิบัติการ การใช้เบาะนิรภัยให้กับคณะทำงานและเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง แต่ละโรงพยาบาลคัดเลือก กลุ่มผู้ปกครองเข้าร่วมโครงการโดยเป็นเด็กหลังคลอดที่ผู้ปกครองมา

คลอดในโรงพยาบาล และเด็กที่มาคลินิกสุขภาพเด็กดีอายุ 2 เดือน ที่ใช้รถเก๋ง และรถปิกอัพ โรงพยาบาลละ 30 คน รวม 120 คน มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับผู้ปกครองพร้อมมอบเบาะนิรภัย คณะทำงานแต่ละแห่ง มีการติดตามการใช้เบาะนิรภัยของผู้ปกครอง หลังจากอบรมไปแล้ว 2 เดือน 4 เดือน 6 เดือน และ 9 เดือน จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนของผู้ปกครองแต่ละ 2 ครั้ง ส่วนกลาง มีการจัดเวทีนำเสนอผลการดำเนินงานของโรงพยาบาล 4 แห่ง 2 ครั้ง มีการสรุปผลการศึกษาเพื่อเผยแพร่ พร้อมจัดแถลงข่าว

อบรมเชิงปฏิบัติการ และมอบเบาะนิรภัยให้กับผู้ปกครอง

สาธิตการติดตั้งเบาะนิรภัยในรถยนต์สำหรับผู้ปกครอง

4 เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

ทุกโรงพยาบาลจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนของผู้ปกครองแต่ละ 2 ครั้ง

จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของ 4 โรงพยาบาล 2 ครั้ง

จากการศึกษาข้อมูลของผู้ปกครองทั้ง 4 โรงพยาบาล 120 คน
ประเภทที่ใช้ส่วนใหญ่ร้อยละ 96 เป็นรถเก๋ง ร้อยละ 4 เป็นรถกระบะ

จากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ติดตามประเมินผลการใช้เบาะนิรภัย
ในรถยนต์ของผู้ปกครองที่เข้าร่วมโครงการฯ ของโรงพยาบาล 4 แห่ง พบว่า
ผู้ปกครองที่เข้าร่วมโครงการทุกครอบครัวให้ความร่วมมือใช้เบาะนิรภัยต่อเนื่อง

อย่างน้อย สัปดาห์ละครั้ง และปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้ตามคู่มือ ที่สำคัญ คือ มีการเตรียมตัวเด็กทดลองให้เด็กลงก่อนใช้เบาะในรถยนต์จริง ส่วนใหญ่ มีการติดตั้งที่เบาะหลัง หันหน้าเข้าหาเบาะ ซึ่งผู้ปกครองที่ใช้รถกระบะตอนเดียวจะเป็นรถที่ไม่มีถุงลมนิรภัย จากผลการศึกษา ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ดังนี้

6 เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

ข้อสรุปการใช้เบาะนิรภัย

1. การรับรู้ของผู้ปกครองในการใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็กในรถยนต์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เคยได้ยินหรือรู้เรื่องเบาะนิรภัยมาก่อนจากร้านขายอุปกรณ์เลี้ยงเด็ก ห้างร้าน ภาพยนต์ โทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน และจากที่เพื่อนบ้านที่ใช้มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อย ร้อยละ 20 ที่เคยใช้ เบาะนิรภัย
2. ผู้ปกครองที่ได้รับ car seat จากโครงการฯ ไปแล้วส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 มีการใช้เบาะนิรภัยทุกครั้งที่มีการเดินทางโดยรถยนต์ไม่ว่าจะเดินทางใกล้หรือไกล
3. ผู้ปกครองที่ใช้เบาะนิรภัยส่วนใหญ่ร้อยละ 90 บอกว่ามีประโยชน์เหมาะกับครอบครัวเล็กๆ ที่ไม่มีพี่เลี้ยงช่วยเหลือเด็ก สามารถเดินทางไปไหนกับผู้ปกครองได้โดยลำพังและผู้ปกครองรู้สึกมั่นใจและอุ่นใจว่าลูกมีความปลอดภัยในการเดินทางรวมทั้งมีสมาธิในการขับขี่รถมากขึ้น
4. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องมีเบาะนิรภัยในรถยนต์ เพราะเวลาเกิดอุบัติเหตุลูกจะได้ไม่กระเด็นออกนอกรถทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตได้
5. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 คิดว่าราคาเบาะนิรภัยค่อนข้างสูงสำหรับผู้ปกครองที่มีฐานะทางการเงินต่ำ ไม่สามารถที่จะซื้อได้
6. ช่วงแรกของการใช้เบาะนิรภัยเด็กจะอึดอัด ร้องไห้ มีการเกร็งบ้าง ผู้ปกครองแต่ละท่านได้มีเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้บุตรหายจากการต่อต้านเช่น เตรียมเด็กก่อนเดินทางให้พร้อมเช่น ให้ดื่มนมให้อิ่ม ฝึกให้ลูกซ้อมการนั่ง car seat ก่อนติดตั้งบนรถ ที่สำคัญคือมีคนนั่งเป็นเพื่อนเด็ก ให้ของเล่นหยอกล้อ หยัดพักรถให้นมกรณเดินทางไกล ค่อยเดินทางต่อ
7. ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 ได้ใช้ประโยชน์จากคู่มือการใช้เบาะนิรภัยเป็นแนวทางในการปฏิบัติ มีประโยชน์มากและสามารถแนะนำผู้อื่นได้ด้วย

8 เเบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

8. ร้อยละ 40 ผู้ปกครองได้มีการแนะนำบอกต่อคนอื่นใช้เบาะนิรภัย เช่น ได้แนะนำเพื่อนในกลุ่มหลังคลอดด้วยกัน /ญาติ /เพื่อนบ้าน หลังจากแนะนำมีการใช้เบาะนิรภัยหลายท่าน และได้มีการโพสต์ข้อความดี ๆ ของการใช้เบาะนิรภัยผ่านทาง Line, Face book ด้วย

9. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เห็นด้วยที่ประเทศไทยจะมีนโยบาย ออกกฎหมายให้ผู้ขับรถยนต์ต้องใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์เพื่อความปลอดภัยของเด็ก ก่อนจะออกเป็นกฎหมายควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้ประชาชนได้รับทราบถึงประโยชน์ของเบาะนิรภัย

10. มีผู้ปกครองที่ใช้เบาะนิรภัยที่ขับรถแล้วเบรคกะทันหันมีจำนวน 4 ท่านคิดเป็นร้อยละ 3 รู้สึกตกใจกลัวลูกจะได้รับอันตรายแต่ปรากฏว่าเด็กนอนหลับไม่รู้สึกละเลย

11. ผู้ปกครองทุกคนถ้ามีเด็กไปด้วยนั่งเบาะนิรภัยทำให้ขับรถช้าลงมีความระมัดระวังมากขึ้น

12. ร้อยละ 30 ผู้ปกครองที่ได้ร่วมแลกเปลี่ยนกับผู้ปกครองด้วยกัน จากครั้งที่ 1 แล้วได้ประสบการณ์ดีๆเรียนรู้สิ่งใหม่ๆนำไปปรับใช้กับตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนการกำหนดเป็นกฎหมายควรมีกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ สร้างความตระหนักให้กับประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้เบาะนิรภัยโดยเน้นทางสื่อหลายรูปแบบ เช่นทางไลน์ Facebook วิดีโอแนะนำที่คลินิกฝากครรภ์ คลินิก well Baby มารดาหลังคลอดก่อนกลับบ้าน
2. ควรมีการให้ความรู้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักเบาะนิรภัยเพิ่มมากขึ้น ผ่านสื่อโทรทัศน์ ผลิตโฆษณา VDO ป้ายคำเอาท์ คู่มือการติดตั้ง เอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ต่างๆ ที่ประชาชนเข้าใจง่าย สะดุดตา เกิดความจำที่ดีและเกิดความต้องการหรือเห็นความสำคัญของการใช้เบาะนิรภัยในเด็ก
3. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนในเรื่องของราคาเบาะนิรภัยให้ถูกลง โดยปรับ ลดภาษีนำเข้าซึ่งราคาที่เหมาะสมในการที่จะซื้อได้ประมาณ 3,000 - 5,000 บาท แต่ต้องได้คุณภาพและได้มาตรฐาน
4. ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหาเบาะนิรภัยที่ได้มาตรฐาน มีแหล่งซื้อราคาถูก หรือจัดตั้งเป็นกองทุนจัดหา ให้เช่า รับบริจาค ระบบผ่อนส่ง
5. บริษัทขายรถยนต์ถ้าซื้อรถยนต์น่าจะมีให้เลือกแถมเบาะนิรภัยด้วย และบริษัทต้องให้ความรู้ในการใช้และการติดตั้งให้กับลูกค้าด้วย
6. ห้างร้านที่จำหน่ายเบาะนิรภัยควรมีส่วนให้ความรู้เกี่ยวกับเบาะนิรภัยพร้อมการติดตั้ง
7. โครงสร้างตัวเบาะนิรภัยควรมีระบบการปรับระดับเพื่อให้เหมาะกับ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของเด็ก
8. ควรมีการเน้นเรื่องวินัยจราจร พฤติกรรมการขับขี่ตามกฎหมายจราจรร่วมด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน
9. ควรบรรจุความรู้เรื่องเบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์เข้าในการสอบใบอนุญาตขับขี่รถของกรมขนส่งด้วย
10. กระทรวงสาธารณสุขน่าจะมีส่วนรับผิดชอบนำข้อเสนอแนะไปขับเคลื่อนเชิงนโยบายต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ เป็นอุปกรณ์สำคัญที่จะต้องผลักดันให้เป็นกฎหมายสำหรับประเทศไทย เช่นเดียวกับ นานาอารยะประเทศ
2. ในระยะแรก กระทรวงสาธารณสุขควรเป็นผู้รับผิดชอบในการประกาศเป็นกฎกระทรวงสาธารณสุข และนำเสนอให้ผลักดันให้เป็นกฎหมายเบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์
3. กระทรวงสาธารณสุขควรเป็นหน่วยงานสำคัญในการสร้างความตระหนักแก่ประชาชนในการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ โดยสอดแทรกการให้หญิงตั้งครรภ์รับรู้ตั้งแต่มาฝากครรภ์ การจัดหาเบาะนิรภัยในรถยนต์สำหรับเด็กจำหน่าย หรือเช่า หรือยืม ให้แก่แม่หลังคลอด และติดตามการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ ใน well baby clinic
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ถึงความสำคัญและความจำเป็นของการมีเบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์
5. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนในเรื่องของราคาเบาะนิรภัยให้ถูกลง โดยปรับ ลดภาษีนำเข้า
6. บริษัทที่ผลิตรถยนต์ และขายรถยนต์ ควรแถม เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์ เป็นทางเลือกอีกอย่างหนึ่งสำหรับผู้ซื้อรถยนต์

ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ปัญหาของผู้ปกครองในการใช้เบาะนิรภัย
ของโรงพยาบาล 4 แห่ง

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
1. การให้ความร่วมมือของทารกในการนั่งเบาะนิรภัย - ช่วงแรกของการใช้เบาะนิรภัยเป็นส่วนน้อยร้อยละ 20 ยังพบปัญหา เด็กร้องกวน นิ่งเกร็งแต่ก็มีเด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือดี ไม่งอแงเลย นั่งได้ตั้งแต่วัยแรก - เด็กบางคนจะนั่งเบาะนิรภัยได้ไม่นานจะงอแงในการเดินทางที่มีระยะทางไกลๆประมาณ 20 กิโลเมตร อยากรอกนอกเบาะ	- ควรฝึกเด็กให้นั่งเบาะนิรภัยก่อนติดตั้งเพื่อให้เด็กชินก่อนและพยายามฝึกให้นั่งเรื่อยๆ จนเกิดความเคยชินกับการใช้เบาะนิรภัย ผู้ปกครองแต่ละท่านได้มีเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เด็กหายร้องไห้เช่น ใช้ของเล่น หลอกกล่อมคนนั่งพูดคุยอยู่ข้างๆ ไม่ปล่อยให้เด็กนั่งคนเดียว และถ้าเด็กร้องมากๆ ไม่ยอมหยุด ผู้ปกครองบางท่านใช้วิธีจ่อรถแล้วนำเด็กมาโอบกอดปลอบให้เงียบแล้วค่อยนั่งรถและเดินทางต่อไปหรือบางท่านเปิดกระจกรถยนต์ให้เด็กได้มองบรรยากาศภายนอก ให้ลูกกินนมให้อิ่มมีผ้าห่อให้สบาย - ถ้าเดินทางไกลจะมีการหยุดพักเป็นช่วงๆทั้งคนขับจะได้พักด้วยลูกจะได้หายงอแง	- ผู้ปกครองควรมีการเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนใช้เบาะนิรภัย เช่น ฝึกให้เด็กนั่งก่อนติดตั้งบนรถยนต์ เพื่อให้เด็กเคยชินให้เด็กกินนมให้อิ่ม มีผ้าห่อให้พอเหมาะให้สบาย และเตรียมของเล่นน้ำดื่ม และอื่นๆ พร้อมหยิบจับให้ลูกได้ง่ายสะดวก

12 เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
- ในกรณีที่เดินทางไกลสำหรับแม่ที่ให้นมบุตรไม่สามารถจะใช้เบาะนิรภัยได้ตลอดการเดินทางเพราะต้องให้นมบุตร	- แม่จะหยุดรถข้างทางหาที่ปลอดภัยให้นมลูกให้อิ่มก่อนออกเดินทาง	
2. ผู้ปกครองบางท่านพบ ลักษณะของเบาะมันร้อน นั่งแล้วเหงื่อออกหลังเด็กเปียกเบาะปรับเอนได้น้อย กรณีลูกตัวเล็ก ถ้าหลังเด็กจะไถลลง - ขอบฐานที่นั่งเบาะเป็นพลาสติกทำให้การติดตั้งไม่กระชับอาจทำให้เบาะรถหนึ่งชุดได้ - แดดสองเด็กเมื่อนั่งในเบาะนิรภัย - การทำความสะอาดค่อนข้างยากลำบาก ถอดซักไม่ได้	- ผู้ปกครองได้ใช้ผ้าอ้อมรองเพื่อซับเหงื่อ และใช้ผ้าหรือหมอนเล็กๆ รอง ไม่ให้เด็กไถลลง หรือหมอนรองคอเด็ก หรือควรมีเบาะหนุนช่วยรอบต้นคอเด็ก และควรรอบแบบให้ที่นั่งเบาะปรับเอนได้ - ผู้ปกครองได้ใช้ผ้ารองเพื่อช่วยกระชับแน่นทำให้ใช้อย่างเป็นฐาน - ควรติดที่บังแดดภายในเบาะนิรภัย - ใช้น้ำยาดับกลิ่นเสนอให้เป็นแบบถอดซักได้	

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
3. ผู้ปกครองบางท่าน พบปัญหา การติดตั้ง ยาก ขนาดของเบาะ ใหญ่หนัก เปลืองเนื้อที่ ทำให้ไม่สะดวกกับการ มีผู้โดยสารหลาย ๆ คน	- ผู้ปกครองใช้คู่มืออ่านใน การติดตั้ง แก้ปัญหาโดยการ ติดตั้งเบาะนิรภัยไว้ที่รถเลย บางท่านใช้บ่อย ครึ่งก็เริ่ม จำได้จะเดินทางค่อยๆ ติดตั้ง	
4. ผู้ปกครองหรือคน รอบข้าง เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย และญาติพี่น้อง ไม่เห็นด้วย บอกว่า เป็นเรื่องสิ้นเปลือง ไม่ จำเป็นที่จะต้องมีเบาะ นิรภัยในรถยนต์ ญาติ อึดได้	- ผู้ปกครองต้องยืนยัน ถึงความมุ่งมั่นและแสดง ข้อมูลให้ญาติเห็นต้องใช้ เบาะนิรภัยทุกครั้งที่จะนำ เด็กไปด้วย - ครั้งแรกที่เด็กร้องงอแงก็ ปล่อยให้ร้องไปก่อนเด็กจะ หยุดเองและจะรับรู้ต่อไปแต่ ถ้าเอาเด็กออกครั้งต่อไปเด็ก ก็จะร้องอีก	- ต้องมีกระบวนการ สร้างความรู้ความ เข้าใจ สร้างความ ตระหนักให้กับ ผู้ ปกครองหรือคนรอบ ข้างมีการถ่ายทอด ยุทธวิธีที่ทำให้สามารถ ใช้ เบาะ นิรภัยให้ ประสบผลสำเร็จได้ เนื่องจากญาติบางคน ยังไม่เห็นความจำเป็น ต้องใช้เบาะนิรภัย บอก ว่าสิ้นเปลือง ยุ่งยากใน การติดตั้ง

14 เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
5 เด็กต่ำกว่า1ปีที่ตัวโตที่นั่งหันหน้าเข้าหาเบาะหลัง ขาเด็กจะชนกับเบาะทำให้เด็กไม่สบาย จึงมีความจำเป็นที่ต้องหันหน้าไปทางด้านหน้า - เด็กที่น้ำหนักมากจะมีปัญหาในการใช้เบาะนิรภัยไม่สะดวกในการเคลื่อนย้ายเด็กเข้าออก และเด็กที่ตัวสูงเวลาลู่อ้มเด็กออกจากรถศีรษะจะชนกับขอบประตูรถ	- ผู้ปกครอง ปรับตามน้ำหนักถ้าเด็กโตมาก ก็จำเป็นต้องหันหน้าออกมาทางด้านหน้าตามแต่กรณี - เสนอบริษัทที่จัดทำเบาะนิรภัยที่มีระบบการปรับ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามขนาดตามอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของเด็ก	
6. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าราคาเบาะนิรภัยค่อนข้างสูง อาจเพิ่มภาระแก่ประชาชนได้ ราคาที่เหมาะสมในการที่จะซื้อได้ประมาณ 3,000-5,000 บาท	- เสนอหน่วยงานโรงพยาบาล ทุก แห่ง จัดสวัสดิการในการจัดตั้งกองทุนความปลอดภัย โดยการจัดหาเบาะนิรภัยมือสอง มีระบบผ่อนส่ง ให้กับผู้ปกครอง	- รัฐบาลควรให้การสนับสนุนในเรื่องของราคาเบาะนิรภัยให้ถูกลงโดยปรับ ลดภาษีนำเข้า

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
7. ผู้ปกครองบางราย ยังมีการใช้เบาะนิรภัย ยังไม่ถูกต้องถึงแม้ว่าจะ ได้ผ่านการอบรมแล้ว ก็ตาม เช่น - การติดตั้งเบาะโดยหัน หน้าไปทางด้านหน้ารถ กรณีขับรถไปกับลูก 2 คน เพราะถ้าอยู่ข้างหลัง จะกังวลหันไปมองเสี่ยง ต่อการเกิดอุบัติเหตุได้	- ทีมวิทยากรได้อธิบายให้ เห็นความสำคัญของความ ปลอดภัย เวลาเกิดอุบัติเหตุ ลูกจะเข้าไปข้างหน้าแรง ทำให้กระดูกสันหลังกระดูก ต้นคอของทารกที่ยังไม่แข็งแรง จะทำให้เป็นอันตราย กระดูกถึงหักได้ - ควรติดกระจกสะท้อนเพื่อ สังเกตเด็กซึ่งนั่งหันหลังให้ คนขับเพื่อให้ผู้ปกครองได้ สังเกตเห็น - หากจำเป็นที่จะต้องเอา เด็กมานั่งหน้าต้องยกเลิก ระบบการใช้ถุงลมนิรภัย ใน รถออกก่อน (ในกรณี ที่มีถุงลม)	- การประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความ รู้ ความเข้าใจ มีความ ตระหนักมากขึ้นโดย จัดทำสื่อที่เข้าใจง่าย เช่น วีวี VDO ป้ายคัท เอาท์ เอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ต่างๆ ในการ ใช้เบาะนิรภัย

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
- ขณะที่รถกำลังวิ่งลูก นั่งเบาะนิรภัย ลูกร้อง หิวนม แม่ได้อุ้มเด็กออกมา จากเบาะมาดุนม ข้างนอก พอลูกอิ่มค่อย เอากลับไปใส่เบาะคืน - การติดตั้งเบาะนิรภัย เด็กในรถปี ค้อพ 4 ประตู พบว่าสายเข็มขัด นิรภัยของรถยนต์สั้นไม่ สามารถรัดกับเบาะได้ ทุกจุด	- คณะทำงานได้อธิบาย ถึง ความเสี่ยงที่จะเกิด หาก รถเบรกกะทันหัน หรือเกิด อุบัติเหตุขณะให้นมบุตร การมีเบาะนิรภัยจะไม่เกิด ประโยชน์ ควรหยุดรถให้ลูก ดุนมอิ่มก่อนให้เสร็จค่อย เดินทางต่อไป - มีการปรับโดยใช้ผ้าช่วยดัน ให้เบาะนิรภัยสามารถยึดติด กับรถได้	- เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ควรให้ความรู้ เรื่อง เบาะนิรภัยให้ กับ มารดาตั้งแต่ไปฝาก ครรภ์ /หลังคลอด/ คลินิกสุขภาพเด็กดี และญาติพี่น้องถึงผลดี ผลเสียของการใช้เบาะ นิรภัย VDO ให้เห็น ภาพเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ทางถนนเด็กกระเด็น ออกมาจากรถยนต์ แล้วเสียชีวิต จะทำให้ มีความตระหนักรู้การใช้ Car Seat มากขึ้น - เสนอบริษัทผลิต รถให้พิจารณาเข็มขัด นิรภัยในรถให้สามารถ ใช้ประโยชน์ได้ในการ ติดตั้งเบาะนิรภัยเด็ก ในรถยนต์

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
8. การผลักดันให้เกิดกฎหมายเบาะนิรภัยในรถยนต์ของประเทศไทย ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยแต่ ให้นักถึงผู้ที่มีรายได้ต่ำจะไม่มีกำลังที่จะซื้อมาใช้ได้ และประเด็นผู้ที่ไม่มียานยนต์ถ้าจะนั่งรถแท็กซี่ ต้องมีเบาะนิรภัยไหม	- ก่อนประกาศออกกฎหมายเบาะนิรภัยในรถยนต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชาสัมพันธ์ ให้ครอบคลุม ทางสื่อมวลชนทุกแขนง ทวี มีป้ายโฆษณาสื่อโฆษณาต่างๆ - การให้ความรู้ประชาชน การนำเสนอข่าวอุบัติเหตุทางถนนให้เห็นภาพของจริง มีเนื้อหาสาระถึงสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุ ที่ไม่ใช่เบาะนิรภัย ภาพ เด็กกระเด็นออกมาจากรถเสียชีวิต - โรงพยาบาลทุกแห่งต้องเริ่มให้ความรู้ ในกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่ฝากครรภ์ มารดาหลังคลอด คลินิกสุขภาพเด็กดี อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง	

ปัญหาที่พบของ ผู้ปกครอง ที่ใช้ Car seat	แนวทางแก้ปัญหาของ ผู้ปกครอง /เจ้าหน้าที่	ข้อเสนอแนะ
9. ด้านพฤติกรรมกร ขับขี ประชาชนยังไม่ ปฏิบัติตามกฎจราจร เท่าที่ควร ยังพบ เมา แล้วขับรถ ขับรถเร็ว ขับ ย้อนศร	- การบังคับใช้กฎหมายต้อง เข้มจริงจึงต้องทำควบคู่กับ ด้านการประชาสัมพันธ์เน้น เรื่องวินัยจราจร พฤติกรรม การขับขีตามกฎจราจรร่วม ด้วยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิด อุบัติเหตุทางถนน	- ควรมีการเน้นเรื่อง วินัยจราจร พฤติกรรม การขับขีตามกฎจราจร ร่วมด้วย เพื่อป้องกัน ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุทาง ถนน